

Svar på skriftligt spörsmål SSS 635/2017 rd

Svar på skriftligt spörsmål om fredning av brunand, vigg och stjärtand

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 635/2017 rd undertecknat av riksdagsledamot Krista Mikkonen /gröna:

Vilka åtgärder är regeringen beredd att vidta för att ofördröjligen freda brunanden, viggan och stjärtanden?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Inom viltförvaltningen har man oroats av den sedan länge pågående försämringen av status för vattenfåglarnas livsmiljöer i våtmarker. Särskilt i eutrofierade insjöar och havsvikar har vattenfågelbestånden halverats under drygt 20 år. Problemet är dock mycket utmanande, därför att även i skyddsområdena har fågelbeståndet rasat. Enligt jord- och skogsbruksministeriets uppfattning hänför sig nedgången på senaste tid inte så mycket till trycket från jakt, utan mer till att livsmiljön har förändrats.

I fjol reviderades 38 § i jaktlagen. Om ett viltbestånd försvagas tillfälligt eller permanent inom hela eller en del av det område där den berörda arten förekommer, får bestämmelser om begränsning eller förbud av jakten på viltarten i fråga utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I samband med revideringen föreskrevs en möjlighet att begränsa jakt även genom andra, mer specifika metoder för begränsning av jakt. En begränsning eller ett förbud kan vara regionalt, tidsbundet, gälla bytesdjurets kön, ha en jägarspecifik byteskvot eller gälla ett fångstredskap eller en fångstmetod. Jord- och skogsbruksministeriet har inte några planer på att genom en förordning förbjuda jakt på de i spörsmålet nämnda arterna, utan det väsentliga är att utgående från markägarnas och jägarnas motivation utveckla nya verksamhetsmodeller.

Statistikföringen på jaktbyten bör preciseras så att man kan säkerställa hållbarheten av jakt. Naturresursinstitutet samlar in statistiska uppgifter om jakt på småvilt genom stickprovsundersökningar som har utförts med samma metoder sedan 1996. Att förfrågningarna baserar sig på stickprov gör dock att t.ex. variationen mellan de bytesmängder de enskilda jägarna fått leder till att tillförlitligheten i fråga om olika arter och regioner varierar. Tillförlitligheten är i allmänhet större för arter som får jagas i större mängder. Eftersom arter med små populationer sällan råkar vara med bland bytena i stickproven, blir den statistiska osäkerheten större och konfidensintervallen för många av de sjöfågelarter som är på tillbakagång kan vara $\pm 50\%$ av skattningarna. De problem osäkerheten i uppgifterna för arter med små populationer eller arter som är på tillbakagång leder till framhåvs, eftersom det i sådana fall är extra viktigt att reglera jakten och se till att den är hållbar. Därför måste man också ha tillgång till tillförlitliga uppgifter över

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 635/2017 rd

fångsten på regional nivå för att jaktbegränsningarna ska kunna sättas in där de behövs och på så vis säkerställa en hållbar jakt. Jord- och skogsbruksministeriet har sänt ett förslag till ändring av jaktförordningen på remiss. Ändringen innebär att det ska bli obligatoriskt att till Finlands viltcentral lämna bytesrapporter om jakt på bläsand, stjärtand, årtä, skedand, brunand, vigg, ejder, alfågel, storskrake, småskrake och sothöna.

Helsingfors 15.2.2018

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä